

1665 ²⁴/₄ 33: 1. Beh. af F. t. L. om Till. t. L. om Forlængelse af Arbejdsoverenskomster m. v. 1666**[Statsministeren.]**

de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) om Eksemplernes Magt. Det ene Eksempel, jeg før nævnte, paa, hvordan Folk er stillet, naar de er trykket ned i Arbejdsløshed, har ikke gjort noget Indtryk paa det ærede Medlem, medens de 4 eller 5 Eksempler — hvor mange det nu var — som Ordføreren for Forslagsstillerne (Lange) nævnte, naturligvis gjorde et betydeligt Indtryk paa det ærede Medlem. Nu siger det ærede Medlem, at Manden, der var underbetalt og derfor ikke har andet end sit Arbejdstøj at gaa i, kunde have faaet Vinterhjælp. Jeg ved ikke, hvor flot man har været i den Kommune, det ærede tingvalgte Medlem hører hjemme i, men jeg ved, at der er mange Kommuner, hvor en saadan Flothed ikke er udvist. Hvis Manden havde Arbejde, selv om det var nok saa underbetalt, vilde han i de fleste Landkommuner ingen Vinterhjælp have faaet; hvis han havde været arbejdsløs, vilde han maaske have faaet Vinterhjælp. Naar det ærede Medlem mener, den er blevet givet, maa det bero paa, at det ærede Medlem ganske savner Kendskab til Landets Landkommuner; mindst et Par Hundrede Klager fra Landkommuner, hvor man har nægtet Vinterhjælp til nok saa fattige Mennesker, har passeret mine Hænder, og der er sikkert indløbet i Tusindvis af Klager direkte til Socialministeriet. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at der trods Loven om Vinterhjælp alligevel er mange, som har savnet baade Tøj og Brændsel i Vinter.

J. V. Christensen: Den højtærede Statsminister nævnte i sit første Indlæg, at der var indkommet saadanne Klager. Deroverfor gjorde jeg den Bemærkning, at det er meget muligt, der er indløbet flere Klager — jeg tør selvfølgelig ikke benægte, at der kan være indløbet berettigede Klager, men i hvilket Omfang de indløbne Klager er berettigede, er jeg ikke ganske klar over. Jeg skal ellers ikke forlænge Debatten om den Arbejder, som har rettet en Klage til den højtærede Minister, og komme ind paa, om han har været underbetalt og da i hvilken Grad, og hvilken Løn han overhovedet har oppebaaret; der er jo saa

mange Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde, og man kan neppe forklare den almindelige Tilstand gennem et saadant enkelt, løsrevet Eksempel.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) ønskede ikke at forlænge Debatten, men stillede dog forskellige Spørgsmaal til mig. Hvis jeg skulde gaa dybere ind paa disse Spørgsmaal, vilde det utvivlsomt forlænge Debatten i ret stort Omfang. Paa Spørgsmaalet om Organisationernes Ophævelse har jeg svaret, at Lovgivning derom er der ingen Mulighed for, og der er, saa vidt jeg ved, heller ingen her i Landet, som ønsker Ophævelse ved Lov af lovmæssige Organisationer, der er beskyttet ved den grundlovmæssige Foreningsfrihed.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) spurgte, om jeg kunde nævne andre Lande med lavere Lønninger, hvor Vilkaarene for Menneskene i Almindelighed er bedre. Dette Spørgsmaal har ingen som helst Relation til det Anliggende, vi drøfter. Det, vi her drøfter, er den faktiske Tilstand her i Landet, den Tilstand, vi læser om og hører om fra Møde til Møde, og som vi har praktisk Erfaring om. Vi ser, at noget er, som det ikke skal være, og derfor synes jeg, at naar der er Mulighed for at finde Vej frem og skaffe mere Arbejde, saa er det, selv om vi ikke nøjagtigt gaar frem efter de Linier, det ærede Medlem ønsker, alligevel en god Vej at følge. Jeg har ikke brugt Udtrykket „for høje Lønninger“; jeg har udtrykkelig Gang paa Gang, naar jeg har haft Ordet under denne Debat, brugt Udtrykket Arbejdsudgifter, fordi jeg meget vel er klar over, at der indenfor dette Omraade ikke alene ligger Lønninger, men mange andre Udgifter. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at hvis Tilstandene vedblivende udvikler sig, som de har udviklet sig de sidste to Aar, vil vi slet ikke komme udenom dette Spørgsmaal, saa vil vi ganske utvivlsomt af Livet tvinges til at prøve paa at finde Vej frem, som kan bringe en større Beskæftigelse end den, der er, og navnlig end den, der er om Vinteren.

Det ærede Medlem sagde, jeg synes en Smule spydigt, at man jo stadig hævdede, at Landbruget ingen Købeevne har, og hvorledes kunde der saa blive noget Arbejde paa Landet? Det tyder paa, at det ærede Medlem lever lidt for langt